

L'IGNORANCIA

SETMANARI POPULAR MALLORQUI

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Jardí de la Reina, 19

Palma de Mallorca

SONARÀ CADA DIJOURS SI TÉ BUF A SES GANYES

PAGAMENT A LA BESTRETA

Un Trimestre, UNA Pesseta

Un número solt, CINC cts.

OLLA

Per despertar els mallorquins
de tota casta i pelatje
avui los donam llinatge
de la gran olla de grins.

No és com l'olla de patates
que bull a força de foc,
ès olla que bull molt poc
i quant cria... cria rates

Podria ser olla sana
que alimenta un poble enter
i es tantsols un criader
d'obra torpe i obra vana.

MUNICIPAL

Es un'olla que no sona
ni coneix la gent prudent,
el seu baf es tant dolent
qu'enverina l'obra bona.

Surten les rates pinyades
formant estol, de dedins
Quant d'aquesta olla de grins
sortiran bones pensades!

¡Quant a dins l'interiò
els sans hi formaran colla
i ja no será més olla
la casa de germanò!

PAU DES PLA

Cartes a un obrer

An en...

Estimat amic:

Per una coincidència natural, mos havem trobats unes quantes vegades, a l'hora del descans, tú, treballador jornalero, i jo obrer, de la feina de cap. Nos hem trobats, alguna cosa de germanor hi devia haver en tú i en mi, que mos feu passar de la senzilla capada, an el *bon dia*, i d'aquesta la conversa, fins a arribar a una sincera amistat, qui s'es anada enrobustint a mida que, coneguent-mos a fons, hem vist que les nostres idees—en termes generals—no sols no eren encontrades, sino que eren les mateixes.

L'atzar ha fet que tu te'n tornasses an el poble, ja que havent après l'ofici que te retenia a ciutat, les cordetes de la terra, que mai se rompen, t'estiraven fort, i veies, per altra part, que allà hi trobaries, sino més per venir econòmic, al menys un viure més sanitos i tranquil.

I com que la nostra amistat no era falsa, ni insincera, i tú me dius que necessites encara de la meva paraula per acabar de donar-te compte de la situació de tots i de cada un de nosaltres, i que per altra part, creus que si tots els obrers sentissen els parlaments clars i tranquils que jo t'he fets, se llevarien moltes benes de davant els ulls, comens avui a escriure-te aquestes cartes, desitjant que al mig de la fredor de la lletra escrita, s'hi transparenti la claror que en el meu cor hi fa

lluïr l'amor que te tenc, i que tenc a tots els qui com tú i com jo, saben lo que es estar en el mon.

I perque els qui no mos han sentits en les nostres xerrades puguin disfrutar, al mateix temps que aclareixen les seves idees, de lo que noltros aclarint les nostres, hem disfrutat, tornarem an el començament, o repetirem coses que ja te tenc dites, si no t'ha de sebre greu.

Per endevant, diràs an aqueix estol d'obriers qui se reuneixen amb tú, per passar una hora, les vetlades, que comptin amb un amic, i que al dia menos pensat, me trobareu a la vostra taula per tornar a fer una xerradeta de bon de veres.

Digue-los també que no faré sermons, ni cosa que s'hi assembli. No. Exposaré els fets, les idees que los han dirigit, i les que toca, reflexiva i humanament, dirigir-los.

En una paraula: parlarem d'aquetes coses tan tremendes d'aquests temps, però tranquilament, i posant-mos en el mig, que es a on està la veritat.

Com a començament i per avui... una forta estreta de mans del teu amic.

EL SEMBRADOR.

VOLANDES

Els Morts

Plou a cada punt.

Natura plora com un cor en pena; però de son dol en brullarán alegries primaverales.

Dins mon cor també hi cau pluja de dolor per l'enyorança dels qui'ns deixaren; i el meu dol és sens esperança de refluoriment. Avui el sent gravitar en pès sobre mi, com una esfera qui per un sol punt gravita tota sobre un pla; i mon cor en romàn tot fet engrunes, palpitants i vives, qui's revinclen de sufriment.

Ma solitud es freda com l'orfanesa. La Mort passant segà vides qui l'omplien: vides en flor, vides en plenitud, vides en decadència, concentracions gloriuses del meu passat i promences encisadores del meu avenir. Vides qui al buf de la Mort volaren a l'eternitat, congriant nuvolades de dol qui's desfàn en pluja de recordances. N'estic tot amarat: gotetjen com aigua morta—avui com líquit corrossiu—sobre les engrunes de mon cor.

Un oratge d'ultratomba arremolina en torn meu ombres imprecises, des de la de mon pare qui no pogué vetllar mos somnis d'innocència, fins a la de l'avi qui'n recullí l'herència piedosa i fungí, fins suara, doble paternitat. Son les anelles extremes de la cadena qui s'entrebauen en sardana funerària de difunts benamats, convidant a l'esperança.

La seva era plena d'immortalitat.

I dins lo més íntim de mon abatament, el caliu d'amor, ventada sa cendra, fa exultar coses humiliades: el cor es vessant de sospirs, els llavis tremolen de pregaries.

Adorem el REI per a qui tota cosa viu. Donau-los, SENYOR, repòs eternal.

La meva ànima pecadora s'escampa com

aigua en la presència de mon Deu: Qui donarà a mes oracions ardors de caritat i eficàcia de fe viva, si no Vos *qui sol sou?*

En la sobreabundància de dolor, mon cor se gira a tots vents, com un infant aperduat, cercant la calentor dels cors qui m'estimen. Que son de bons de comptar!

Som a diada d'enyorament, amb tenebra de recorts i crepuscles d'esperança.

El temps es fret. L'hivern ha començat!

T. B.

CANÇONS

Tonina si vols venir
a la fira de Verdú,
comprarem una auberdeteta
i una somera com tú.

Diven que'l pebre bé pica
que també pica el safrà,
més pica una mala llengua
que tot el pebre que hi hà.

Una poma, i una pera,
i un clavell de dos colors,
i un paneret de rialles
per dar als festetjadors.

Ma mare sempre m'ho deia,
sempre m'ho està diguent:
—Nina, no festetgis massa
que perdràs l'enteniment.

L'E.

Ja som a Lluch!

Descuidant-se d'anar a sa fonda de Lluch, Don Santiago Rusiñol quant vengué a *descubrir* Mallorca, recullint materials per escriure «L'illa de la Calma», va perdre es milló capítol des seu llibre.

Perque a Lluch hi ha una fonda qu'es sa fonda de sa calma i sa paciència. Allà ningú s'asseu a on vol, sinó a on li senyalen, allà poreu passar una hora picant de mans i vos fan tant de cas com si los tirasseu paies de Menorca, allà una cosa no passa devant s'altre sinó que tot guarda simetria, allà per servir-vos no empren mai sa recta sinó sa curva, qu'es sa que sempre dibuixa la naturalesa per aquells voltants, i quant vos serveixen, es per caramboles i fent es retruc amb altres parroquians; i això no es per fer-vos ofensa, sinó perque allà tot té es seu moment precís, exacte, reglamentat; i perdre s'orde establert, seria produir un cataclisme d'aquells que formen época. Allà lo que abunda mes es s'aigua i la vos tassen perque begueu amb pes i mesura, i allà no frissen ni sols per cobrar, que ja es tot quant se puga dir. Ben mirat aquella fonda es ideal per aquells que son pobres d'esperit, i es digna de que li penjin demunt sa porta d'entrada es classic *Veni, vidi, vici* o sia, posat en bon mallorquí, «Aquí es qui sa queixa es per vici.»

Eren les dues quant me presentava an es salón-menjador amb tot es rossegai, i perque

estava tot ple mos quedarem drets com a fusos i mirant un quadro de la Mare de Deu.

Sa joveneta d'antes, simpática com sempre, quant ja duiem resades tres salves diferents (i això que tan sols ne sabem una) a l'imatge Santa, s'acostà a noltros i fent sa mitja, mos senyalà quatre cadires buides a devant una escapsó de taula, i mos asseguerem esperant els aconteixements.

Pasaren deu minuts i repassaren ses criades vint vegades servint un i altre, però se coneix que per elles noltros feiem allà tant de paper com en Palou a Sa Pobla. Però tot arriba, i passat un quart d'hora, mos colocalen devant un plat per nas, i no dic per barber, perque per ca meua no'n gastam.

Creiem que la cosa anava avant, però mos enganarem llastimosament. Vaig encendre un xigarro per matar el temps, mentres sa dona matava aranyes i els infants se xupaven es dit.

Quant tornarem estar en tanda, mos dugueren quatre cuberts, quant Deu volgué, quatre tassons buits, i cinc minuts després, per equivocació tal volta, un pítixer ple d'aigua, del qual omplirem els tassons i el s'en tornaren. Després de cinc minuts més, traguieren una botella de vi, al cap de deu minuts més, un plat amb quatre llesques de pa i pasada una estona, un platet d'olives. Amb pa i olives ja teniem *pasta* per commemorar es *banquete*, així es que tots mos abocaren demunt aquell *manà* pitjor que si fossem els *realistes* d'ara, que venen a esser els *israelites* d'altre temps.

Jà havíem digerit es pa i olives i mos preparavem per fer la sesta, quant mos traguieren una palangana d'arròs *ensafranat* que vos assegur que no tocà voreres.

—¿Que voldrán més?—mos demanaren.

—Qué hi ha *per servir totduna?*

—Anyell rostit i escaldums.

—*Entonces*,.... quatre d'anyell rostit.

S'anyell encara devía pasturar, perque creis-me, que quant el tregueren rostit, ja havíem *becat* a les totes.

Per por que si repetiem no se fes es vespre, ja no anarem de mes *salses*, i demanarem sa fruita, que quant va sortir va esser un tros de meló, bo ferm.

Ja que hi erem demanarem café i tornarem comensar es *vía-crusis*, ara per treure quatre cuieres, suara quatre platets i amb intermitencies llarguetes ses escudelles, es sucre i un sifón, que havíem demanat hores antes.

—¿I es café?—repetiem quant veiem passar una jove de ses de servici.

—Ara el fan.

No creiem que per fer-lo arribassin fins a *Porto-Rico*, però heu pareixia.

S'acostava la fosca quant demanarem es compte a sa jova. S'atlot trobà raro encara que frissasem, i timidament exclamà:

—Que s'en van avuy?

—Nó, demà.

—Idó... ja pagarán demà.

—No; volem pagar avui.

I s'en entrà dins sa cuina tota trista. Com allà treuen els comptes, no hu sabem. Tal vegada fan els de sa veia i encara el tenen mal de treure. Era hora de *retiro* quant

mos manifestà qu'es total eren cinc pessetes amb deu cèntims. Gasi un regalo.

A la sala de sa fonda hi quedà encara un senyor de ciutat amb sa dona, sis infants i sa dida, i sospitám si en dos dies arribà a dinar un dia pe s'altra.

* * *

Es segón dia d'habitar a Lluch, sortint de misa de les deu, a on un frare havia predicat quantra els qui beuen *seca*, vaig trobar en Juan *Petit* tot desconsolat, devora es brollador que hi ha en es pati, que parlant entre noltros, va esser es primé modelo que hi hagué a Mallorca per fe crespells amb puntes.

Aquell homo no hi poria dar passada de que es beure *seca* fos dolent i donàs mals resultats.

Per fer una bona obra vaig creure prudent consolar-lo, i el me'n duc pes camí que va a Pollensa, a devant sa muntanya qui está afeerrada a sa de Lluch, que te uns penyals que assemblen pans de sucre, panades de peix i morts que duen llensols demunt es cap i allarguen els brassos cridant els qui passen.

—Veus—li vaig dir—aqueixes enclotxes, roques pelades i fondals. Tot això heu ha fet s'aigua.

En Juan *Petit* obría uns uis com a salers.

—Tot això heu ha fet s'aigua!—repetia admirat— I si fa regates a sa roca viva, que no farà a sa panxa? Llevò diràn de sa *seca!*

Allà mateix me confessà que tenia remordiments perque una vegada, quant era atlot, n'hagué de beure per necessari, i per llevar-se sa mala impresió el vaig convidar a dos tassonets a s'estany de Lluch, qu'es tal volta s'únic estany del mon que a demunt sa mostra, hi te clavada una placa del Sagrat Cor de Jesús.

PAU DES PLA

Que hi teniu?

A na M. da N., reverent

Donzelleta, què teniu en la mirada
qu'al mirar-me, la pau meva s'ha torbat?

Què hi teniu?

qu'al mirar-me he sentit com una onada
de foc que a mes galtes ha pujat
i mon cor, molt més fort ha bategat?

Què teniu en vostra parla tan xamosa
qu'al sentir-vos he restat extassiat?

Què hi teniu?

qu'al sentir vostra veu armoniosa,
cantadissa d'aucells m'ha semblat,
i mon cor molt més fort ha bategat?

I què teniu en vostres sedoses trenes
qu'al veure-les tot m'han esclavissat?

Què hi teniu?

que vegent-les han estat fortes cadenes
qui a vos per a sempre m'han lligat,
i mon cor molt més fort ha bategat?

Què teniu en vostre sí, donzella amada
qu' al mirar-nos la pau meva s'ha torbat?

Què hi teniu?

qu' al mirar-nos he sentit una onada
de foc, que a les galtes ha pujat,
i mon cor molt més fort ha bategat?

V. DE CAMPFLORIT.

Setembre 1919.

Berbes

En el tren:

Una vegada, a l'estació de Manacor, un
homo de mig poder, qui de tant en tant per
estalviar sis reals anava de tercera, obri la
porteta d'un d'aquets cotxes per veure si po-
dria agafar-hi un reconet.

El cotxe estava tot plé. I ell llavors, per
fer de graciós, va dir a un pagès qui estava
prop de la finestra:

—L'Amo, que es plena ja, aquesta *arca*
de Noè?

El pagès, mirant tranquilament pel seu re-
volt, i com un que troba un buit, li va res-
pondre:

—Pujau, pujau, que me sembla que enca-
ra hi falta s'ase.

Un *pollo* ja mig *pollastre* s'acabava de ca-
sar (perque el mantengués) amb una senyo-
ra lletja, però rica i no massa beneïta:

Al tornar de la iglesia, creguent fer una
graciositat plaent a la que ja era la seva
muller, li va dir:

—Maldement sies molt lletja, jo t'estimaré
com si fossis guapa.

I la seva dona, mirant-lo fit a fit, li con-
testà:

—I jo t'estimaré com si fossis discret.

UN IGNORANT DEL SIGLE XX.

—Es vostè italià?

—Oui.

—¡Ah! Es vostè francès?

—Yes.

—I vostè, que se vol riure de mi?

—Si.

—Faci el favor de donar-me un «mapa
mundi».

—De quin tamany el vol...?

—Pues... m'agrada sa pregunta! Tamany
natural homo, tamany natural.

CAP BLANC.

Política:

—Hi ha pocs homos tan feliços com tú.

—Jà ho crec! Com que ca-meva es una re-
pública modelo.

—No te entenc.

—Veuràs: ministre d'hisenda i de gover-
nació la dona: ministre de la guerra, la so-
gra; ministre d'Estat i relacions exteriors la
filla...

—I tú deus esser el President.

—No, homo, no.

—Idò... ¿qu'ets tú?

—Jo som... el pobre ciutadà que paga les
contribucions.

Fidelitat a la patria ingrata. (Històric):

Fociò, un dels homes mes célebres de
Grecia, fou condemnat injustament a mort
p'els mateixos grecs desagraïts. Arribats els
derrers moments, i estant la sentència a punt
d'executar, li preguntaren (segons costum) si
tenia algun encàrrec o si volia enviar a dir
alguna cosa a son fill.

«Ja li direu de part meva--digué--que ser-
vesca la Grecia amb tanta fidelitat i esti-
mació com jo l'he servida; però sobre tot
que olvidi que'l premi qu'ella ha dat a mos
treballs ha estat una mort injusta.»

(CLAVALLINET.)

Refrans adobats:

Digam amb qui vas i't diré si es homo o
dona.

Val més un boig conegut, que un sabi et
bufetetgi.

Qui canta a la tauja i an el llit no menja ni
dorm.

Els tests s'assemblen a les olles quant ja
estàn trencades.

P'el Maig cada die te vintiquatre hores.

Val més parlar clar, que a les fosques.

Si vols estar ben servit has de donar bo-
nes propines.

Val més caure amb gracia, que de nàs.

Qui no vol pols que no vagi amb un auto-
mòvil.

Lo que els ulls no veuen, difícilment ho
veurà el nàs.

Val més riure que... fer badalls de gana.

JOAN.

Preparem-mos

Jugant, jugant, amics lectors, aviat hau-
rem passat un any. Ara el fa! que per aquets
temps, uns quants homos, que en la vida de
cada día i amb el nostre nom i llinatge som
mes serios que'l P. Bestart i anam mes esti-
rats que una pitera de camia forta planxada
de fresc, volguerem esser uns altres, no
essent noltros, (heu enteneu?) i volguerem
escampar una mica de bon humor i un poc mes
de ximpleria, tocant les cordes de l'alegria
i la despreocupació, de bona llei, ja que tot-
hom estava abocat a l'escenari de la vida
trista, pessimista que fa estar verts i angu-
niosos.

I mos tirarem al carrer cridant, cridant el
nostre nom, humil i sense pretensions.

Farà un any aviat!

Els sis amics ignorants majors, mos tro-
barem aviat a la fi de la primera anella. I
com que la cosa no va malament de tot, per-
que encara que a cada un mos costi de la
bossa tenir aquest capritxó; i mos sortí mel-
ta més feina de la qu'els nostros amics pu-
guin suposar, es hora de comensar a pensar
com celebrarem el primer aniversari....

No heu trobau aixis? Noltros sí. I per
aixó, a la primera junta que tendrem, durem
el nostre plà per festetjar-ho lo mes bé
possible.

Preparau l'humor... i la bossa.

Esquits i espíres

El día dels morts verem municipals amb
uniformes nous. No per res mos ne riuriem
dels municipals però si de l'Ajuntament, que
gasta aquest *lujo* amb bastons de pom de
plata.

I después dirán que l'Ajuntament no te
dobbés.

Els metges se síndiquen. Res nos ve de
nou. Tot es revisar valors. I els mestres,
empleats, capellans... porque no's mouen
per demanar per *dignitat* augment de sou,
que be s'ho mereixen.

Arriben notícies de per Africa que'ls sol-
dats agraeixen lo de la *Becerrada de la*
Veda que'ls e ve a tocar un *parei de menuts*
a cada-u.

Hi ha unes tarifes que marquen els preus
de lloguer de carruatjes. Pero que *diantre*
mai veim que'ls cotxos duguin a lloc visible
les tarifes. I la Autoritat? Dorm més que'ls
cotxers.

Notícia que's veurà publicada l'any 1979.

Aquest cap vespre ha tengut lloc el Cer-
tamen de Lectura i Historia que allà per
l'any 1919, va organisar el C. R. de Mallor-
ca. L'acte no ha revestit l'importancia que
era d'esperar degut segurament pel poc
temps que s'ha tengut per preparar-lo.

La posició perillosa—que ha pressa la
Diputació amb l'incident de bugaderes March-
Ferrando, desdiu molt per tenir bon prestigi
l'Esma. Corporació. Tot per política, polí-
tica ideal tota pura, política lliberal justí-
ciera.

No hi comptan els lliberals *a secas* ni els
mauristes con caldo.

Aviat, aviat Houdine

VARIES

Hem rebuda una interesant *Bibliografia*
Filològica de la Llengua Catalana, per
Mn. Antoni M.ª Alcover. Agraim l'homen-
natge de L'Autor.

Nos comunica don Miguel Llinás que, té
exposade una colecció d'obres pictòriques
a la Societat «La Veda». L'Aura de L'Illot,
s'ocuparà de la citada exposició.

Hem rebut un impres que justifica la peti-
ció dels metges demanant una pesseta per
sou de les sociadats de *Socorros Mútuos*,
manco justificades escepcions.

Mos n'ocnparem com l'asumpto se me-
reix.

Aviat, aviat Houdine

BERBES

Mestre Xuclà era de lo més avaro qu'heu vist mai.

Un dia va caure dins un safareix:

—Donaume sa ma!—li cridava un volguent-lo treure.

—Donar! .. això si que no!

I s'estimà més morir negat.

Quant les senyores usaven aquelles guiletetes de pit grosses amb un retrato: succehí, que mentres estava acabant-se de vestir una senyora molt amiga de modes, entrà dins el lligador sa cambrera amb una guileta d'aquelles en cada ma i li va dir:

—Senyora, que se posarà avui... es senyor o es cà?

IMPOSIBLES

A una modista, cosir amb Fil-adelfia.

A un mcnescal, curar amb un cavall... de bastos.

A la cuinera, tirar al olla sal... fum ant.

A un picapedrer, tirar en terra l'arc... iris.

A un llasser, agafar un ca...rboner.

A un domador, domar l'Osa... Major.

A un automòvil, passar per la Gran Via... lactea.

A una rentadora, picar amb Pala...frugell.

A un tonedor, tondre un ca...rrier.

A un taverner, vendre vi...caris.

A un fosser, enterrar el Mar...Mort.

A una modista, fer un cos...de bombers.

A una cuinera, fer arròs amb el gall...de la Passió.

A una nina, jugar amb les nines...dels ulls.

A un malalt, morir de mal de Cor...doba.

A un forner, fer un pa...re.

A un senyor, llogar un pis...sarri.

A un forner, vendre pa...tates.

A una nau, anar per Mar...torell.

A un adroguer, vendre oli...ves.

A un fuster, servir-se de s'escuadra...russa..

A un dibuxant, vivirse del compas...de música.

A un jugador perdre el barret.

A DARRERA HORA

Hem rebuda també una invitació per assistir a la vetlada que organisen els Protectors de la Joventut Antoniana que tindrà lloc dilluns dia 10 d'aquest més a les 7 del vespre en el Circol d'Obrers Catòlics de Ciutat.

UEPI

La semana qui vé o s'altra, no vull assegurarho, (no fos cosa que «L'Ignorant qui estima L'IGNORANCIA me sortís com un pinyol de cirera) Jerem un altre *Concurs* i rifarem qualque coseta, un altre *Amadeo*, un *Republicà* o un altre *objecte*. Are l'estic *cassant* quant el tanga, jo vos promet que serà per voltros, benvolguts trenca-closquers...

Fins el número qui ve si Deu ho vol, en que esper porervosne dar noves.

EN JOANET DE SA GERRA.

TRENCA-CLOSQUES

QUADRAT

Sustituir els punts per lletres de manera que se lleigesca horitzontal i verticalment: 1.º Nom de polític; 2.º Sentiment; 3.º Part del vestit de monja; 4.º Cosa que se sol fer ams l'esglesia.

JOANET FII DE REY.

CAVILACIÓ

Col—carago!—col—caragols.

ENDEVINAIA

Una cosa vaig cercà per Inca i per Manacò per Valldemosa i Deyà Pollensa, Banyalbufà Estallencs, Lluç i Mancò i dins la vila d'Artà sols en vaig porer trobà.

SEMBLANSES

1.ª En que s'assembla l'horta a n'els banyes de sa Portella?

2.ª I un organista an el rellotge den Figuera?

3.ª I el Moll a un fuster?

4.ª I el Moll a una sabateria?

NO SOM EN JORDI.

Fins dijous qui vé si Deu ho vol i Maria.

Solucions del número passat:

A la tarjeta: Don Juan Tenorio.

A la cavilació: Anglada.

A l'endevinaia: El rellotge.

Endevinaires: En Josep Picó i en Pere J.

EL NOSTRO CONCURS

Solucio: Si la son venia jo l'adormiria; si la son no vé no l'adormiré.

Endevinaires: G. Obrador, Milo, En Llopis i en Llepas, En Niguel Ferrer, Josep Picó, Rupit, Pere J. Fornés, Miquel Carbonell. En Pau des Pla, Gorra-pipes. J. (Urso).

Important: Perque no se puga creura que fem *menganetes*, ferem el sorteig public: DILLUNS qui vé, dia 10 del mes corrent, a les set del vespre, se RIFARÀ S'ANADEO a la nostra Administració, poguenthi assistir tots els Ignorants que vulguin.

Si a darrera hora rebem alguna solució i no porem publicar, el nom de l'endevinaire en aquest número no per això deixarà d'entrar en el sorteig. El mateix dia de la sorrida d'aquest número, a les vuit del mati, tencam ses portes.

CORRESPONDENCIA

Els articles d'actualitat, berbes, esquits i espises se publicaran tot-duna. Els demes guardarán torn.

Miquel Carbonell.—La poesia la publicarem tot-duna que puguem.

Jocs d'infants a Mallorca, per Antoni Pons-Pvre. Lo mateix vos deim.

Suplicam an els nostros col-laboradors, que'ls articles sien de poca llergaria, per millor complaure a tots.

UN DURO... DEU DUTROS

Tothom pot guanyar mentres fasse un lot de 10 suscripcions anuals, cada una pagada per adelantad, a L'IGNORANCIA, setmanari que cada dijous sonará si te vent a se flauta.

MERCERIA
preferida de la gent de bon gust

Gil Panadés

Sucessor de MARIA JAUME

QUINT, 19

Sucursal: Jaume II, 1, i Brossa, 2
Dibuxos, pintura i brodais a la
meteixa casa.

Perfumeria **ROYAL**

Colón, 5 i Baratillo, 1
PALMA DE MALLORCA

Productes de perfumeria, els
més selectes del país i extrangers
—Paraigues, guants, corbates, etc.
Tot de classe superior i a bon preu.

Argenteria **REY**

la més anomenada de Ciutat

Colón, 23

Or, argent i plati

Orfebreria relligiosa; Joies
artístiques; objectes de ser-
vici de taula i tocador.

Noviis: Abans de

parar casa,

per tot lo que s'es mester de ta-

la, cuina i servei domèstic, anau a

CA'N BUADES

COLON, 88

Casa ben proveida de tot i a
preus que vos satisfarán.—Anau
hi, que no vos ne penedireu.